

نکاتی چند در فضایل ماه مبارک رمضان و تلاوت قرآن مجید در این ماه

از امام باقر علیه السلام روایت شده که فرمودند :
هر چه رابهاریست و بهار قرآن، ماه مبارک رمضان می باشد. ماه مبارک رمضان، ماه روزه و نماز، دعا به درگاه خالق متعال و تلاوت بیشتر قرآن عظیم الشان است.
ماه مبارک رمضان، ماه خدای عزوجل بوده و در این ماه خداوند ثواب کارهای نیک را دوچندان نموده و بدی ها را در آن محومیدارد.

ماه رمضان ، ماه برکت، ماه رحمت، ماه توبه و انابه و بازگشت به درگاه الهی و آمرزش گناهان، و ماه آزادی از آتش دوزخ و کامیاب شدن به رفتن به بهشت موعود الهی میباشد.
بهتر است تا انسان در این ماه بقدر توان هر چه بیشتر قرآن شریف را تلاوت کند. این ماه در پیشگاه خداوند (ج) حرمت و برتری زیادی نسبت به ماه های دیگر دارد. در این ماه لازم است تا از انجام کارهای حرام جداً خود داری شده و حوائج مشروعۀ خود را از خالق متعال طلب نمایند.

اعمال نیک در این ماه پذیرفته شده و بدیها مورد عفو و بخشش الهی قرار میگیرد. کسیکه در ماه مبارک رمضان یک آیه از قرآن مجید را بخواند، همانند کسی است که در ماه های دیگر قرآن را ختم کرده باشد.

کسیکه در این ماه به مؤمنی کمک کند، خداوند تعالی در هنگام عبور از صراط وی را کمک نماید. کسیکه در این ماه خشم خود را نگهدارد، خداوند (ج) خشمش را در روز قیامت از او باز دارد.

کسیکه در این ماه محتاجی را دستگیری کند و یا ستمدیده را یاری نماید، خداوند در روز قیامت وی را از هراس آن روز بزرگ در امان داشته و در دنیا بر دشمنانش و در آخرت در هنگام حساب یاریش نماید.

از امام صادق علیه السلام روایت شده، زمانی که خداوند کریم (ج) آسمانها و زمین را آفرید، نور و روشنی ماه ها را، ماه مبارک رمضان و قلب ماه رمضان را شب قدر آفرید، و قرآن کریم را در شب اول ماه مبارک رمضان نازل کرد.

چون قرآن کریم در ماه مبارک رمضان نازل شده است، پس بهترین اعمال در شبها و روزهای ماه رمضان تلاوت قرآن عظیم الشأن میبا شد.

چون اکثر مسلمانان جهان، منجمله مسلمانان وطن عزیز ما افغانستان در اینماه بیشتر به تلاوت این کتاب الهی مبادرت ورزیده و در مناسبت های مختلف، در ختم های قرآن مجید اشتراک میورزند، بجا خواهد بود تا در سه مورد ذیل اشاره یی بنمایم که خدا کند مورد قبول خاطر مبارک خوانندگان عزیز واقع گردد:

اول- در بعضی محافل ختم قرآن کریم، بارها مشاهده نموده ام اشخاصی را که خواندن کلام الهی را بلد نمی باشند و یا بصورت صحیح خوانده نمی توانند، مگر برای اینکه به اصطلاح از دیگران عقب نمانده و یا خدای ناخواسته خجالت نکشند، یک سپاره قرآن کریم را گرفته، در گوشه نشسته و خود را مصروف تلاوت آن نشان میدهند. ناگفته نماند که اشخاصی هم هستند که از گرفتن سپاره مبارک قرآن شریف معذرت خواسته و از عدم توانائی خواندن خود صادقانه اظهار میدارند. این اظهار به ندانستن به مراتب بهتر است از تظاهر به دانستن ولی در حقیقت امر ندانستن.

دوم- در بعضی محافل ختم ها متوجه شده ام که عده یی در وقت تلاوت قرآن مجید، دهن هایشان بسته بوده و لب ها هیچگونه حرکتی ندارد. در حالیکه در وقت خواندن قرآن شریف باید حروف قرآنی از مخارج لازمه آنها اداء گردد. بصورت مثال در شروع تلاوت و با گفتن بسم ا... تا اینکه لبها از حالت بسته بودن باز نگردیده و دوباره با هم تماس ننمایند، حرف "ب" اداء شده نمی تواند. همچنان حروف دیگری که مخرج آنها

لبها می باشد، مانند واو، ف، و م که در حال بسته بودن لبها اداء نگردیده و قرآن خواندن تحقق نمی پذیرد.

سوم- بعضی ها قرآن کریم را با سرعت بسیار زیاد (واضحاً نا درست) خوانده و یک سپاره را در حدود پانزده الی بیست دقیقه خلاص نموده و از این تیز خوانی خود افتخار هم میدارند.

خداوند کریم در قرآن عظیم می فرماید: **ورتل القرآن ترتیلاً** یعنی قرآن را بصورت شمرده و با تانی، با آهستگی، بادرنگ و آرامی بخوان. در وقت تلاوت قرآن مجید حتی الامکان مسایل بسیار ضروری تجوید مانند، تلفظ حروف از مخارج درست و لازمۀ آنها، محل صحیح وقف و وصل، شدّ و مدّ اظهار و اخفاء، ادغام و غنّه، ترقیق، تفخیم، تغلیظ و مسایل ضروری دیگر باید در نظر گرفته شود.

با مدنظر داشت آنچه گفته آمدیم، تلاوت یک سپاره قرآن مجید بطور اوسط حدود چهل تا چهل و پنج دقیقه و حتی بیشتر از آنرا دربر خواهد گرفت. مگر آن قاری های محترمی که در عین زمان حافظ این کلام الهی میباشند، میتوانند تیز تر تلاوت نمایند.

در پایان از خوانندگان گرامی آرزو مندم تا اگر بعضی از دوستان را با کاستیهای فوق مشاهده میدارند، بسیار دوستانه و محترمانه به ایشان درباره تذکری داده و انشاء الله ثوابی را کمائی نمایند. باتوفیق الهی

پوهنوال داکتر اسدالله حیدری
۱۴۰۲، ۷، ۷، ۷، سدنی